

Sygn. akt I S 2/17

POSTANOWIENIE

Dnia 24 marca 2017 roku

Sąd Apelacyjny w Katowicach I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący : SSA Elżbieta Karpeta

Sędziowie : SA Małgorzata Wołczańska (spr.)

SA Anna Bohdziewicz

po rozpoznaniu w dniu 24 marca 2017 roku w Katowicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi powoda W. W. na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki w sprawie zawisłej przed Sądem Okręgowym w K., sygn. akt I C 549/14 z powództwa skarżącego przeciwko R. F. o ustalenie i zapłatę

postanawia:

1. stwierdzić, że w postępowaniu przed Sądem Okręgowym w K. w sprawie o sygn. akt I C 549/14 nastąpiła przewlekłość postępowania;
2. przyznać od Skarbu Państwa – Prezesa Sądu Okręgowego w K. na rzecz W. W. kwotę 2 000 (dwa tysiące) złotych;
3. oddalić żądanie w pozostałym zakresie;
4. przyznać od Skarbu Państwa – Sądu Apelacyjnego w K. na rzecz adwokat E. F. wynagrodzenie w kwocie 221,40 (dwieście dwadzieścia jeden,40/100) złotych, w tym podatek od towarów i usług w wysokości 27,60 (czterdzieści jeden,40/100) złotych, tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skarżącemu z urzędu.

SSA Anna Bohdziewicz SSA Elżbieta Karpeta SSA Małgorzata Wołczańska

Sygn. akt I S 2/17

UZASADNIENIE

Powód W. W., po przystąpieniu do udziału w sprawie ustanowionego dla niego adwokata, ostatecznie wniósł o stwierdzenie przewlekłości postępowania w sprawie toczącej się w pierwszej instancji przed Sądem Okręgowym w K. pod sygn. akt I C 549/14 zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki; o przyznanie skarżącemu na podstawie art. 6 ust. 3 w zw. z art. 12 ust. 4 ustawy odszkodowania w wysokości 20 000 zł oraz o przyznanie kosztów pomocy prawnej udzielonej skarżącemu z urzędu albowiem nie zostały one pokryte ani w całości ani w części. W uzasadnieniu skargi podano, że skarga na przewlekłość postępowania jest uzasadniona zarówno czasookresem rozpoznawania sprawy, jak też wadliwością czynności podejmowanych w toku jej rozpoznania, która skutkowałą nieuzasadnionym wydłużaniem postępowania. Skarżący podniósł, że w postępowaniu prowadzonym w pierwszej instancji przed Sądem Okręgowym w K. został pozbawiony możliwości korzystania z pomocy prawnej udzielonej z urzędu wobec przyjęcia, że powód jest w stanie samodzielnie działać w sprawie z uwagi na niewielki stopień jej skomplikowania. Jednocześnie powód był wielokrotnie wzywany do uzupełnienia braków formalnych, sprecyzowania żądań oraz wniosków pozwu, co pomijając

już przyjmowanie negatywnych skutków z uwagi na brak umiejętności doprecyzowania, sformułowania i wykazania twierdzeń powoda stanowiących w konsekwencji podstawę oddalenia żądań pozwu, skutkowało nieuzasadnionym przewlekaniem postępowania.

W odpowiedzi na skargę Prezes Sądu Okręgowego w K. zgłosił swoje przystąpienie do sprawy i wniósł o oddalenie skargi. Wskazał, że nie doszło do nieuzasadnionej przewlekłości postępowania w rozumieniu art. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki. Natomiast długotrwałość postępowania przed Sądem Okręgowym, w ocenie Prezesa Sądu Okręgowego, była spowodowana działaniami stron procesu, w tym w znacznej części powoda, które składały kolejne wnioski proceduralne wstrzymujące przystąpienie do merytorycznego rozpoznania sprawy.

Sąd Apelacyjny ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 9 kwietnia 2014 r. do Sądu Rejonowego w M. wpłynął pozew (k. 2) wniesiony przez W. W. przeciwko pozwanemu R. F. o: stwierdzenie nieważności umowy najmu, wydanie rzeczy oraz o zasądzenie odszkodowania wraz z wnioskiem powoda o przyznanie pełnomocnika z urzędu. Sprawa została zarejestrowana w rep. C (k. 1). Przewodniczący Wydziału wydał zarządzenie wzywające powoda do uzupełnienia braków formalnych pozwu przez podanie numeru PESEL powoda oraz dokładne oznaczenie wartości przedmiotu sporu odnośnie roszczenia o naprawienie szkody, które zostało wykonane w dniu 17 kwietnia 2014 r. W odpowiedzi na powyższe wezwanie powód złożył pismo procesowe, w którym podał numer PESEL oraz w sposób nieprecyzyjny oznaczył wysokość żądania naprawienia szkody, co skutkowało ponownym wezwaniem powoda zarządzeniem z dnia 30 maja 2014 r. (k. 24) do precyzyjnego oznaczenia wartości przedmiotu sporu w tym zakresie. W piśmie procesowym z dnia 23 czerwca 2014 r. (k. 26) powód podał, że wartość przedmiotu sporu co do roszczeń odszkodowawczych wynosi 287 280 zł. Postanowieniem z dnia 27 czerwca 2014 r. (k. 27) Sąd Rejonowy w M. stwierdził swoją niewłaściwość i sprawę przekazał do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w K.. Po wpływie zwrotnych poświadczeń doręczenia odpisu tego postanowienia stronom, w dniu 30 lipca 2014 r. (k. 32) zarządzono przesłanie akt do Sądu Okręgowego w K..

Wpływ akt niniejszej sprawy do Sądu Okręgowego w K. odnotowano w dniu 4 sierpnia 2014 r. (k. 33). Zarządzeniem Przewodniczącego z dnia 5 sierpnia 2014 r. (k. 34) sprawa została zarejestrowana w rep. C, natomiast zarządzeniem z dnia 8 sierpnia 2014 r. (k. 35) powód został wezwany do uzupełnienia złożonego wraz z wnioskiem o ustanowienie pełnomocnika z urzędu oświadczenia majątkowego. Po wpływie w dniu 26 sierpnia 2014 r. odpowiedzi powoda na to wezwanie (k. 38), zarządzeniem z dnia 2 września 2014 r. powód został wezwany do dalszego uzupełnienia oświadczenia majątkowego (k. 40) oraz do uiszczenia opłaty od pozwu. W dniu 19 września 2014 r. (k. 42) wpłynęła do Sądu odpowiedź powoda na powyższe wezwanie wraz z jego wnioskiem o zwolnienie od kosztów sądowych. Postanowieniem z dnia 7 października 2014 r. (k. 57) Sąd Okręgowy w K. oddalił wniosek powoda o zwolnienie od kosztów sądowych oraz o ustanowienie pełnomocnika z urzędu. W dniu 30 października 2014 r. (k. 61) wpłynęło zażalenie powoda na owo postanowienie. Zarządzeniem z dnia 5 listopada 2014 r. (k. 66) powód został wezwany do usunięcia braków formalnych tego zażalenia. Po wpływie w dniu 13 listopada 2014 r. (k. 68) złożonej przez powoda odpowiedzi na powyższe wezwanie, zarządzeniem z dnia 20 listopada 2014 r. (k. 70) akta niniejszej sprawy przesłano do Sądu Apelacyjnego w Katowicach celem rozpoznania zażalenia powoda. Postanowieniem z dnia 1 grudnia 2014 r. (k. 74) Sąd Apelacyjny w Katowicach zmienił zaskarżone postanowienie w ten sposób, że zwolnił powoda od opłaty od pozwu ponad kwotę 450 zł, a w pozostałym zakresie zażalenie powoda oddalił. Akta niniejszej sprawy zostały zwrócone do Sądu Okręgowego w dniu 10 lutego 2015 r. (k. 87). W międzyczasie do Sądu Okręgowego w K. wpłynęło pismo powoda z dnia 19 stycznia 2015 r. (k. 84), w którym powód wniósł o wydanie maszyn, urządzeń, narzędzi i materiałów zatrzymanych w sprawie. Zarządzeniem z dnia 19 lutego 2015 r. (k. 88) powód został wezwany do wskazania urządzeń, których wydania domaga się pod rygorem zwrotu pozwu w zakresie żądania wydania rzeczy, jak też do sprecyzowania, czy wnioski o wydanie stanowią w istocie wnioski o zabezpieczenie, pod rygorem przyjęcia, że wnioski te nie stanowią wniosków o zabezpieczenie roszczeń powoda, a w sytuacji, gdyby wnioski te stanowiły wnioski o udzielenie zabezpieczenia, powód został wezwany do uzupełnienia ich braków formalnych pod rygorem zwrotu. W dniu 2 marca 2015 r. w związku z delegowaniem sędziego Krystiana Markiewicza do orzekania w Wydziale

I Cywilnym sprawa została skierowana do jego referatu (k. 90). W dniu 9 marca 2015 r. (k. 97) wpłynęła odpowiedź powoda na wezwanie z dnia 19 lutego 2015 r. Zarządzeniami z dnia 15 kwietnia 2015 r. (k. 99 i 102) zwrócono pozew w zakresie żądania wydania rzeczy oraz wniosek powoda o udzielenie zabezpieczenia, a także zobowiązano powoda od uzupełnienia braków formalnych pozwu przez wskazanie, czy domaga się ustalenia nieważności umowy najmu, czy też składa inne żądanie w terminie tygodnia, pod rygorem zwrotu pozwu w tej części (k. 103). Po wpływie w dniu 12 maja 2015 r. (k. 107) odpowiedzi powoda na to wezwanie, zarządzeniem z dnia 19 czerwca 2015 r. (k. 110) wyznaczono termin rozprawy na dzień 19 sierpnia 2015 r. oraz m.in. zarządzono doręczenie pozwanemu odpisu pozwu zobowiązując go do złożenia odpowiedzi na pozew. Pismem procesowym z dnia 30 lipca 2015 r. (k. 122) pozwany wniósł o zwolnienie go od kosztów sądowych oraz o ustanowienie pełnomocnika z urzędu, natomiast pismem z dnia 13 sierpnia 2015 r. (k. 129) wnioskował o odroczenie terminu rozprawy wyznaczonego na dzień 19 sierpnia 2015 r. z powodu choroby na dowód czego przedłożył zaświadczenie od lekarza sądowego. Z uwagi na usprawiedliwione niestawiennictwo pozwanego na rozprawie w dniu 19 sierpnia 2015 r. (k. 132) rozprawa została odroczone na dzień 21 października 2015 r. Ponadto postanowieniem z dnia 31 sierpnia 2015 r. (k. 136) Sąd Okręgowy oddalił wniosek pozwanego o zwolnienie od kosztów sądowych oraz o ustanowienie pełnomocnika z urzędu. Postanowienie to zostało zaskarżone przez pozwanego zażaleniem z dnia 22 września 2015 r. (k. 146). Z uwagi na złożenie przez pozwanego zażalenia rozprawa z dnia 21 października 2015 r. została odroczone z terminem z urzędu (k. 151), a akta sprawy zostały przesłane do Sądu Apelacyjnego w Katowicach, gdzie wpłynęły z dniem 27 października 2015 r. (k. 154). Postanowieniem z dnia 12 listopada 2015 r. Sąd Apelacyjny w Katowicach oddalił zażalenie pozwanego (k. 156). Akta niniejszej sprawy zostały zwrócone do Sądu Okręgowego w dniu 14 grudnia 2015 r. (k. 175). W międzyczasie zarządzeniem z dnia 2 listopada 2015 r. (k. 164) w związku z przeniesieniem sędziego referenta do orzekania w innym wydziale sprawę skierowano do referatu SSR del. K. Z.. Zarządzeniem z dnia 28 grudnia 2015 r. (k. 176) wyznaczono termin rozprawy na dzień 1 lutego 2016 r. Na terminie rozprawy w dniu 1 lutego 2016 r. (k. 189), po przeprowadzeniu postępowania dowodowego, rozprawa została zamknięta. Termin publikacji wyroku wyznaczono na dzień 15 lutego 2016 r. Wyrokiem z dnia 15 lutego 2016 r. Sąd Okręgowy w K. powództwo oddalił (k. 195). Na wniosek powoda z dnia 18 lutego 2016 r. (k. 200) w sprawie sporządzono uzasadnienie wyroku, którego odpis Sąd zarządził doręczyć powodowi w dniu 6 marca 2016 r. (k. 209). Po przeprowadzeniu postępowania w sprawie reklamacji doręczenia przesyłki dnia 10 maja 2015 r. Sąd Okręgowy ustalił, że odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczono powodowi w dniu 10 marca 2016 r. (k. 223). W międzyczasie w dniu 29 marca 2016 r. do Sądu Okręgowego wpłynęła apelacja powoda (k. 212) oraz pismo ją uzupełniające (k. 215). Zarządzeniami z dnia 30 maja 2016 r. (k. 226) oraz 4 lipca 2016 r. (k. 231) powód był wzywany do usunięcia braków formalnych apelacji w zakresie precyzyjnego określenia wartości przedmiotu zaskarżenia. Braki te zostały przez powoda usunięte ostatecznie pismem z dnia 25 lipca 2016 r. (k. 234). Zarządzeniem z dnia 6 września 2016 r. (k. 237) powód został wezwany do uiszczenia opłaty sądowej od apelacji. Wezwanie to skutkowało złożeniem przez niego w dniu 26 września 2016 r. (k. 240) wniosku o zwolnienie od opłaty od apelacji. Postanowieniem z dnia 30 września 2016 r. (k. 246) Sąd Okręgowy w K. zwolnił powoda od opłaty sądowej od apelacji. Po nadejściu dowodów doręczenia odpisu tego postanowienia stronom z dniem 28 października 2016 r. (k. 252) akta sprawy zostały przesłane do Sądu Apelacyjnego w Katowicach celem rozpoznania apelacji powoda. Termin rozprawy apelacyjnej został wyznaczony na dzień 1 marca 2017 r. Wyrokiem z dnia 1 marca 2017 r. (k. 261) Sąd Apelacyjny w Katowicach apelację powoda oddalił.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje :

Skarga jest częściowo zasadna. Zgodnie z dyspozycją art. 2 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tj. Dz.U. z 2016 r. poz. 1259) strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania). Dla stwierdzenia, czy w sprawie doszło do przewlekłości postępowania, należy w szczególności ocenić terminowość i prawidłowość czynności podjętych przez sąd w celu wydania rozstrzygnięcia

kończącego postępowanie w sprawie. Dokonując tej oceny, uwzględnia się czas postępowania od jego wszczęcia do chwili rozpoznania skargi, niezależnie od tego, na jakim etapie skarga została wniesiona, a także charakter sprawy, stopień faktycznej i prawnej jej zawilosci, znaczenie dla strony, która wniosła skargę, rozstrzygniętych w niej zagadnień oraz zachowanie się stron, a w szczególności strony, która zarzuciła przewlekłość postępowania.

Analizując celowość i terminowość czynności podejmowanych w niniejszej sprawie należy stwierdzić, że w przeważającej części dokonywano ich adekwatnie do wniosków składanych przez strony oraz etapu postępowania. Niemniej od daty ustalenia przez Sąd Okręgowy z dniem 10 maja 2016 r. na skutek prowadzonego postępowania reklamacyjnego chwili, w której doręczono powodowi odpis wyroku z uzasadnieniem do czasu wydania zarządzenia z dnia 6 września 2016 r., którym wezwano powoda do uiszczenia opłaty od apelacji, nie można uznać, aby wszystkie podjęte w tym czasie przez Sąd czynności były konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności oraz aby były one podejmowane terminowo, co doprowadziło do powstania nieuzasadnionej zwłoki w rozpoznaniu sprawy.

Odnosząc się bliżej do przebiegu procesu w okresie od dnia 4 sierpnia 2014r., tj. od daty, w której akta niniejszej sprawy wpłynęły do Sądu Okręgowego w K., po jej przekazaniu do rozpoznania przez ten Sąd zgodnie z postanowieniem Sądu Rejonowego w M. z dnia 27 czerwca 2014 r. do chwili zakończenia postępowania reklamacyjnego w sprawie ustalenia terminowości doręczenia powodowi odpisu wyroku z uzasadnieniem, to uznać należy, wbrew zarzutom skarżącego, że w okresie tym nie doszło do przewlekłości postępowania. Powództwo wytoczone zostało przed Sądem Rejonowym w M.. Sporządzony i wniesiony osobiście przez powoda pozew dotknięty był brakami formalnymi, do usunięcia których powód był wzywany zarządzeniami Przewodniczącego. Po ustaleniu, że wartość przedmiotu sporu w niniejszej sprawie przewyższa kwotę 75 000 zł (art. 17 pkt 4 kpc) sprawa została przekazana do jej rozpoznania w Sądzie Okręgowym w K.. Z uwagi na to, że powód składając pozew złożył także wniosek o ustanowienie pełnomocnika z urzędu, a na dalszym etapie postępowania również wnioski o zwolnienie go od kosztów sądowych, Sąd Okręgowy zmierzając do rozpoznania tych wniosków, po wpływie akt, w pierwszej kolejności podjął czynności mające na celu ustanie aktualnej sytuacji majątkowej powoda, co skutkowało wezwaniami o uszczegółowienie danych podanych przez powoda w złożonych przez niego wnioskach oraz w oświadczeniu majątkowym. Z uwagi na oddalenie przez Sąd Okręgowy wniosków powoda o ustanowienie pełnomocnika z urzędu oraz o zwolnienie go od kosztów sądowych powód zaskarżył to postanowienie zażaleniem, które zostało rozpoznane przez Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 1 grudnia 2014 r. Niezależnie od tego powód złożył do akt sprawy pismo procesowe z dnia 19 stycznia 2015 r. (k. 84), którego treść skutkowałą koniecznością kierowania do niego dalszych wezwań mających na celu ustalenie charakteru tego pisma. Bez załatwienia owych kwestii formalnych, nie było możliwe przystąpienie do merytorycznego rozpoznania sprawy. Z kolei po doręczeniu pozwanemu odpisu pozwu, to działania strony pozwanej doprowadziły do odroczenia dwóch kolejnych wyznaczonych w sprawie terminów rozpraw. Rozprawa z dnia 19 sierpnia 2015 r. została odroczone z uwagi na usprawiedliwione niestawiennictwo pozwanego spowodowane stanem zdrowia pozwanego potwierdzonym zaświadczeniem od lekarza sądowego. Powodem zaś odroczenia rozprawy z dnia 21 października 2015 r. było zaskarżenie przez pozwanego zażaleniem postanowienia Sądu Okręgowego, którym oddalono wniosek pozwanego o zwolnienie go od kosztów sądowych oraz o ustanowienie pełnomocnika z urzędu. Do tej chwili w znacznej mierze na wydłużenie czasu trwania procesu wpływ miały więc złożone przez strony wnioski o zwolnienie od kosztów sądowych oraz o ustanowienie pełnomocnika z urzędu, których prawomocne rozpoznanie warunkowało możliwość przystąpienia do merytorycznego rozpoznania sprawy. Po ich rozpoznaniu wyznaczono termin rozprawy na dzień 1 lutego 2016 r., na którym to zostało przeprowadzone całe postępowanie dowodowe oraz zamknięto rozprawę i odroczone ogłoszenie wyroku. W dniu 15 lutego 2016 r. został natomiast wydany wyrok. Na wniosek powoda z dnia 18 lutego 2016 r. w sprawie sporządzono uzasadnienie wyroku, którego odpis Sąd zarządził doręczyć powodowi w dniu 6 marca 2016 r. Na skutek okoliczności niezawinionych przez Sąd do akt sprawy nie wpłynęło zwrotne potwierdzenie doręczenia powodowi odpisu wyroku z uzasadnieniem, co wobec wniesienia przez niego apelacji od wyroku z dnia 15 lutego 2016 r. spowodowało konieczność przeprowadzenia postępowania reklamacji doręczenia przesyłki, które to postępowanie zakończyło się dnia 10 maja 2015 r.

Reasumując, jak już nadmieniono do dnia 10 maja 2016 r. wszystkie czynności podejmowane były w sprawie bez zbędnej zwłoki. Wbrew twierdzeniom skarżącego nie sposób także twierdzić, aby kierowane do niego wezwania

były nieuzasadnione, a tym samym aby spowodowały one wydłużenie postępowania powodując ostatecznie, że trwało ono znacznie dłużej niż było to konieczne dla wyjaśnienia okoliczności faktycznych i prawnych, które są istotne dla rozstrzygnięcia sprawy. W omawianym okresie czas procedowania i charakter podejmowanych przez Sąd Okręgowy czynności determinowany był przede wszystkim aktywnością stron postępowania, a w okresie od dnia wydania zarządzenia o doręczeniu powodowi odpisu wyroku wraz z uzasadnieniem do dnia 10 maja 2016 r. także koniecznością przeprowadzenia postępowania reklamacyjnego związanego z brakiem zwrotnego poświadczenia doręczenia powodowi odpisu wyroku z uzasadnieniem. W tym okresie nie można się zatem dopatrzeć nieprawidłowości w rozumieniu art. 2 ust.1 ustawy o skardze.

Odmienne natomiast ocenić należy okres od dnia 10 maja 2016 r. do dnia 6 września 2016 r., od którego to momentu, w ocenie Sądu Apelacyjnego, nie można uznać, aby wszystkie podjęte w sprawie przez Sąd I instancji czynności, w szczególności kierowane do powoda wezwania mające na celu usunięcie braków formalnych wniesionej przez niego apelacji były celowe i niezbędne. Ponadto, w okresie od dnia 29 lipca 2016 r. tj. od chwili, w której wpłynęło do Sądu pismo procesowe powoda stanowiącej jego odpowiedź na wezwanie do usunięcia braków formalnych apelacji z dnia 4 lipca 2016 r., do dnia 6 września 2016 r. w sprawie nie były podejmowane żadne czynności. W odpowiedzi na skargę odnosząc się do czasookresu trwania postępowania międzyinstancyjnego stwierdzono, że postępowanie to było prowadzone sprawnie, a jego długość wywołana była jedynie koniecznością przeprowadzenia procedury reklamacyjnej oraz koniecznością kilkukrotnego wzywania powoda do usunięcia braków formalnych apelacji oraz rozpoznania kolejnego wniosku skarżącego o zwolnienie od kosztów sądowych. Z tym stwierdzeniem nie można jednak się zgodzić.

Wskazać trzeba, że w dniu 29 marca 2016 r. do Sądu Okręgowego w K. wpłynęła apelacja powoda oraz pismo ją uzupełniające, w której to powód wskazał m.in., że zaskarża w całości wydany w sprawie wyrok, którym oddalono jego powództwo. Po ustaleniu, w drodze postępowania reklamacyjnego w dniu 10 maja 2016 r. terminowości wniesienia apelacji, zarządzeniem z dnia 30 maja 2016 r., wezwano powoda do uzupełnienia braków formalnych apelacji przez podanie wartości przedmiotu zaskarżenia. W odpowiedzi na powyższe wezwanie powód w piśmie procesowym z dnia 13 czerwca 2016 r. wskazał kwoty, które w jego ocenie stanowiły wartość przedmiotu zaskarżenia. Po wpływie tego pisma, zarządzeniem z dnia 4 lipca 2016 r. powód po raz kolejny został wezwany do wskazania wartości przedmiotu zaskarżenia w sposób szczegółowo określony w tym wezwaniu, a także do wskazania, czy powód domaga się zmiany, czy też uchylenia zaskarżonego wyroku i w jakim zakresie. W dniu 29 lipca 2016 r. powód złożył pismo procesowe stanowiące jego odpowiedź na to wezwanie. Uznając, że powód zaskarża wyrok w całości oraz wnosi o jego zmianę przez uwzględnienie powództwa w całości, zarządzeniem wydanym w dniu 6 września 2016 r. Przewodniczący stwierdził, że braki formalne apelacji zostały przez powoda usunięte w terminie oraz wezwał go do uiszczenia opłaty od apelacji. W kontekście przedstawionych czynności wypada zauważyć, że powód po prawomocnym oddaleniu jego wniosku o ustanowienie pełnomocnika z urzędu, co miało miejsce na początkowym etapie postępowania przez cały okres jego trwania występował w procesie samodzielnie. Na miarę swoich możliwości składał pisma procesowe, środki zaskarżenia, a także podejmował inicjatywę dowodową. Także złożona przez niego apelacja od wyroku oddalającego powództwo w sprawie została sporządzona przez powoda osobiście. Powód wskazał w jej treści, że zaskarża wyrok w całości. W apelacji istotnie nie sprecyzował, czy wnosi o zmianę, czy też o uchylenie orzeczenia oraz nie wskazał wartości przedmiotu zaskarżenia. Tymczasem zarządzeniem z dnia 30 maja 2016 r. wezwano powoda wyłącznie do wskazania wartości przedmiotu zaskarżenia. Na wezwanie to powód odpowiedział w dniu 14 czerwca 2016 r. (data wpływu do Sądu Okręgowego), w którym to piśmie podał kilka kwot, które miały się składać na wartość przedmiotu zaskarżenia. W reakcji na to pismo powoda zostało wydane w dniu 4 lipca 2016 r., kolejne zarządzenie wzywające go do podania wniosków apelacji oraz ponownie wartości przedmiotu zaskarżenia. Zarządzenie to (zredagowane zresztą w sposób zawiły i nieczytelny) należy ocenić jako nieprawidłowe i zbędne, a jako takie wpływające na zbędne przedłużenie toku postępowania. Uwzględnić bowiem należało, iż skarżący już w apelacji wskazał, że zaskarża wyrok w całości, zaś na pierwotne wezwanie do podania wartości przedmiotu zaskarżenia, wartość tę określił w piśmie z dnia 14 czerwca 2016 r. Brak było więc podstaw do ponownego wzywającego o podanie wartości zaskarżenia. Natomiast w sytuacji gdy wartość ta określona była wadliwie to rzeczą Sądu Okręgowego było wydanie postanowienia w przedmiocie sprawdzenia tej wartości i ustalenia jej we właściwej wysokości, skoro wiadomym było, że powód zaskarżył wyrok w całości. Jak już także zaznaczono, od daty wpływu do Sądu Okręgowego pisma powoda

stanowiącego odpowiedź na wezwanie z dnia 4 lipca 2016 r. (jak wskazano w istocie zbędnego) do wydania kolejnego zarządzenia wzywającego powoda o opłatę od apelacji upłynął ponad miesiąc, gdyż zarządzenie w tym przedmiocie wydane zostało dopiero w dniu 6 września 2016 r. Istotne też w omawianym aspekcie jest to, że czynności, które należało podjąć nadając bieg apelacji powoda nie były skomplikowane i nie wymagały większego nakładu i trudu. Z omówionych przyczyn z mocy art. 12 ust. 2 ustawy o skardze uzasadnione jest przyjęcie, iż w podanym okresie obejmującym postępowanie międzyinstancyjne prowadzone przed Sądem Okręgowym w K. nastąpiła przewlekłość postępowania.

Tym samym, wobec zaistnienia okoliczności określonych w przepisie art. 12 ust. 4 ustawy o skardze stwierdzić trzeba, że zachodzą podstawy do przyznania od Skarbu Państwa-Prezesa Sądu Okręgowego w K. na rzecz powoda kwoty 2000 zł. Ustalając wysokość rekompensaty należnej skarżącemu Sąd Apelacyjny miał na uwadze, że przewlekłość postępowania zaistniała jedynie na etapie postępowania międzyinstancyjnego, zaś w pozostałym zakresie Sąd Okręgowy procedował prawidłowo. Dodać też trzeba, że skarżący nie wykazał, że w omówionym okresie, kiedy zaistniała zwłoka w rozpoznaniu sprawy powód poniósł szkodę. Nie jest także rzeczą sądu rozpoznającego skargę na przewlekłość postępowania dokonywanie kontroli merytorycznej zapadłego w sprawie orzeczenia. Kontrola ta zresztą już nastąpiła, gdyż apelacja powoda w dniu 1 marca 2017 r. została rozpoznana przez Sąd Apelacyjny w Katowicach.

Z przedstawionych względów Sąd Apelacyjny orzekł jak w sentencji postanowienia, nadto z mocy § 21 ust. 3 oraz § 4 ust. 2 i 3 rozporządzenia z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (DZ. U. z 2016 r., poz. 1714) orzeczono o kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu w postępowaniu skargowym.

SSA Anna Bohdziewicz SSA Elżbieta Karpeta SSA Małgorzata Wołczańska